

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Sanctitas in vultu luset.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

practicam, sive Ethicam significat: quae docet nos sapienter, id est, iuste, sanctèque vivere. Quae proinde Sap. 10. 10. vocatur *scientia sanctorum*. Et Luc. 1. 17. *prudencia iustorum*. Cornelius hic.

Finxit duas columnas aereas. 3. Reg. 7. 15. Duas columnas Salomonis significant, sanctitatem, & sapientiam, iungendam in Ecclesia. Sylveira in Apoc. 3. 12.

Qui non praefert sapientiae sanctitatem, nunquam prosperabitur. S. Bonaventura hexam. f. 19. §. III.

Sanctitatis laudes, dignitas.

Eccc constitui te Deum Pharaonis. Ex. 7.

1. Quae causa? cur Moyses tam graviter, & tam frequenter, Aegyptum verberante, increpante Pharaonem tam saepe; nunquam ausi sunt, vel percussu Aegyptii, vel Rex oburgatus, eum occidere, vel regno pellere? &c. Id nemini in mentem venit: quia spes abjecta obtinendi imperii, è regia fortis egressio, & ipsa dominationis fuga, sic venerandum faciebant, & afflictis subditis, & irato principi; ut nemo eum ferire, vel verbò percellere, ausus, S. Ambr. Octon. 8. Pl. 118. factus in Deum regi Pharaoni. Haec est potentia sanctitatis. Et tu, si vis, tanquam Deus, peccatoribus terrori esse, regibus reverentia; ut tanquam Deo tibi videantur esse subiecti: contemne, quae sunt saeculi; & Domiticae Passionis opprobrium contende omnibus praeferre divitiis. Oliva t. 3. conc. 31.

Sanctificavi te. Jerem. 1. 5. Id est, ut aliqui explicant, ad rem magnam, & eximiam, selegi te. *Sanctus* enim subinde significat *magnum* quid, & eximium: quia sanctitas in Deo, & creaturis, est dos magna, & eximia. Cornelius hic.

Exercendis ad sanctimoniam mentibus, atque corporibus, ipsa quoque elementa Mundi famulantur. V. Beda in c. 9. Amos. Idem habet S. Leo f. 6. de jejun. sept. mensis.

Uberiorem fructum praebet audientibus sanctorum virorum mirabilis vita, quam ostensa miracula. Illa siquidem exigit imitationem; ista solam ingerunt admirationem. Miracula docent, quomodo illi sancti fuerunt; vita verò insinuat, qualiter & nunc homines fieri valeant sancti. B. Petrus Dam. ep. 19. ad Alexand. II. P.

Laudabilius est, fortia peregrisse, quam nova. Unde David, cum praemisisset Pl. 67. 36. *mirabilis Deus in sanctis suis*. Mox addidit: *ipse dabit virtutem, & fortitudinem, plebi sua*. Non ait, signa, seu prodigia, sed *ipse dabit virtutem, & fortitudinem*. Id. ibid.

Excedit sanctificatio beatificationem prioritate: nisi enim illa praecederet, ista non sequeretur. Sim. Cass. l. 12. c. 18.

§. IV.

Sanctitas in vultu luget.

Lux vultus mei non cadebat in terram. Job 29. 24. Tacite insinuans, virtutum internarum splendorem exterius emicantem, non inanem, aut inutilem esse; sed proximos recreare; atque ad amorem Dei accendere. Doultreman l. 3. c. 3. lect. 4.

In facie prudentis luget sapientia. Prov. 17. 24. Et Eccl. 19. 26. *Ab occurssu faciei cognoscitur sensatus*. Quibus docet Spiritus S. Polyanth. Sacr. Tom. II.

viri iusti esse, internam, & exteriori, sanctitate praeditum esse; & ita vivere, ut vultu ipso, & aspectu, virtutem praefereat. De S. Joseph legitur Gen. 39. 4. cum Putyphar servus esset, ita vixisse, ut Dominus idololatra Dei amicum eum agnosceret. Act. 6. 15. de S. Stephano: *viderunt faciem ejus, tanquam faciem angeli*. Diez conc. 4. in Invent. S. Crucis.

Sapientia hominis luget in vultu ejus Ecclae 8. 1.

Quae est ista, quae ascendit per desertum, sicut virgula sumi, ex aromatibus myrrhae, & thuris? Cant. 3. 6. Non thus est virginitas; sed compacta è thure virga: illud enim si non uratur, potest non sentiri. Fumigantem verò ex aromatibus virgam quis ita premit, quin fragret? Oliva Dom. 2. Quadr.

Resplendat facies ejus sicut sol. Matth. 17. 2. Innocentiae residentis in mente proles est nitor; qui oris habitu, verbisque, profunditur. Oliva ibid.

Viderunt faciem ejus tanquam faciem angeli. Act. 6. 15. Abundantia cordis transeat in decus corporis; & in facie pulchritudinem candor, splendorque animi exundabat. S. Hilarius Arel. hom. de S. Stephano.

Abundantia cordis transit in decus oris; in exterioris gloriam candor interioris redundat: habens intra se Spiritum S. os per se gestat angelicum. S. Fulgentius de S. Stephano. Puritas, & sanctitas, in interiori, non erat hominis, sed angeli: inde vultus in exteriori non apparebat hominis, sed angeli. Sylveira hic.

§. V.

Sanctitatem consequendi motiva.

Beati qui esuriunt, & sitiunt, justitiam &c. Matth. 5. 6. Nulla enim res implere potest desiderium animae; nulla alia, praeter iustitiam, beatificare eam potest. Sanct. Bernardus f. 4. in festo OO. SS.

In omni conversatione sancti sitis. id Petri 1. 15. S. Petrus plenam, & universalem, à Fidelibus requirit sanctitatem; aliqui enim in templo videntur angeli; sed in domo sunt diaboli. In templo sitis ardentes ut Seraphim; in Schola, & cubiculo, speculantes ut Cherubini; in iudicio placidi, & aequi, ut Throni; in cupiditatibus frenandis excelsi, ut Dominationes; in regimine prudentes ut Principatus; in tentatione Mundi calcanda fortes, ut Potestates; in lucta cum demone fortes, ut Virtutes; in officio, & opere publico, fideles, ut Archangeli; in mensa, platea, forò, lectò, &c. Honesti, pudici, compositi, sancti, ut angeli. Cornelius hic.

Noli virtutem negligere; sed totis viribus sanctificationem procura: quoniam ideo egressus es Mundo. S. Ephrem de virtute c. 9.

§. VI.

Sanctitati omnis locus idoneus.

Ex Veteri.

Congregentur aquae, quae sub caelo sunt in locum unum, & appareat arida. Gen. 1. 9. Non dixit, appareat humefacta terra. Arida nomen retinet, licet aquis tota perfusa fuerit. Ut significetur: hominem probum id sibi de auxiliis Dei efficacibus promittere posse, quod in mediis aquis populi,

H h h

populi,